

Ad b) Touto námitkou tvrdí st-l, že k založení skutkové podstaty přestupku zlehčování nařízení vlády podle § 11 věty 2. cit. cís. nař. jest třeba úmyslu na straně jednajícího.

Ze znění § 11, který ve větě první užívá výrazů určitých »se porušuje, se ruší, pohoršení se dává«, kdežto ve větě druhé užívá výrazu »projeven býti má«, jde na ievo, že kdežto při přestoupení předpisu první věty stačí pouhá objektivní skutečnost, že určitý následek nastal, podle druhé věty jest třeba, aby jednající buďto měl úmysl projevení nechuf proti vládě nebo nevážnost k jejíž nařízením anebo, aby si alespoň podle zásad logického myšlení byl aneb musil býti vědom toho, že jeho jednání bude, anebo může býti podle všeobecného nazírání považováno za projev nevážnosti proti nařízením vlády. (Srovn. nál. Boh. A 2833/23.)

Třebas by tedy nebylo lze shledati bezvýhradný, st-le exkulpující důvod již v tom, že týž neměl snad úmyslu zlehčovati opatření vlády, vyžaduje se přece k tomu, aby tu byl zmíněný přestupek podle § 11 věty 2. cís. nař., ve směru subjektivním alespoň vědomí pachatele o tom, že projev jeho bude, anebo může působiti jako projev nevážnosti k opatřením vlády.

Poznámka st-li za vinu kladená »pane, to to tam vyhlíží« sama o sobě by nemusila býti vykládána tak, aby bylo nutno spatřovati v ní projev nevážnosti k opatřením (nařízením) vlády, zejména, kdyby — jak st-l tvrdí — bylo poznámku tu chápati jako pouhý projev údivu nad objektivními výsledky sběhnuvších se nepokojů. Naproti tomu nelze však také vyloučiti, že by ona poznámka mohla míti inkriminovaný obsah, kdyby totiž měla býti chápána jako nepříznivá kritika učiněných úředních opatření.

Tím spíše jest ovšem v daném případě nutno přihlížeti při posouzení věci též k subj. stránce projevu, tudíž ve smyslu toho, co shora uvedeno, k tomu, zda st-l byl, anebo musil si býti vědom toho, že jeho poznámka bude chápána, nebo bude moci býti chápána jako projev nevážnosti k opatřením úředním. Z odůvodnění nař. rozhodnutí, resp. rozhodnutí zsp-é není patrno, zda úřad vůbec k této stránce věci přihlížel a přihlížel-li, z jakých důvodů dospěl k závěru pro st-le nepříznivému. Odůvodnění nař. rozhodnutí jeví se tudíž po této stránce nedostatečným. V nedostatku tom nutno pak, jelikož se týče samé podstaty věci, spatřovati podstatnou vadu ve smyslu § 6 zák. o ss.

Č. 7353.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (Slovensko): Dávce podléhá převod nemovitosti, který se stal smlouvou uzavřenou sice před 23. květnem 1922, ale schválenou příslušným úřadem sirotčím až po tomto termínu.

(Nález ze dne 16. června 1928 č. 16.629.).

Věc: Obec P. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Smlouvou trhovou z 24. dubna 1922, schválenou sirotčí vrchností hontianské župy 3. června 1922, prodal nezletilý František R. nemovitosti v P. za 37.750 Kč. Platebním rozkazem obecního představenstva v P. z 26. února 1924 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí částkou 8.112 Kč 50 h.

Odvolání poručníka nezletilého zcizitele bylo obecním zastupitelstvem zamítnuto — — —, avšak okr. úřad v L. usnesení obecního zastupitelstva, jakož i obecní radou vyměřenou dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí částkou 8.112 Kč 50 zrušil a zprostil zcizitele od placení dotyčné dávky, neboť v obcích na Slov. podléhají dávce podle pravidel, vyhlášených v dodatku III. vl. nař. č. 143/1922, všechny převody nemovitostí, které se udály nejdříve v den 23. května 1922, uvedené nemovitosti však byly odprodány ještě 24. dubna 1922. Rozhodnutí to žal. úřad potvrdil. — — — —

Stížnost obce P. na toto rozhodnutí podanou uznal nss důvodnou.

— — — —
Kdy převod ve smyslu dávkových pravidel nastává, nestanoví § 30. pravidel, vydaných vl. nař. č. 143/22, nýbrž § 1. Podle odst. 3. § 1. nastává převod ve smyslu těchto pravidel dnem, kdy právní jednání převod uskutečňující, byť i jen ústní, bylo pravoplatně uzavřeno. Podle odst. 4. rozhoduje u písemné smlouvy datum posledního na ni připojeného podpisu; podléhá-li smlouva úřednímu schválení (souhlasu), platí den schválení (souhlasu) za den převodu.

V daném případě byla smlouva schválena sirotčí vrchností župy dne 3. června 1922; že by smlouva ta nepotřebovala schválení, není v řízení nikým tvrzeno a je napoak samozřejmé, že toho bylo třeba, ježto šlo o zcizení nemovitosti patřící nezletilci. Podle toho nastal převod v daném případě ve smyslu § 1 dávk. pravidel dnem, kdy smlouva úřadem k tomu povolaným byla schválena. To se stalo 3. června 1922, a je proto nerozhodno, že smluvní jednání mezi stranami bylo uzavřeno písemní smlouvou z 24. dubna 1922, tedy ještě před 23. květnem 1922. Ježto převod nastal v době, kdy dávková pravidla byla v účinnosti, podléhá převod, o který je, dávce, a odporuje proto nař. rozhodnutí zákonu, když vychází z opačného názoru.

Č. 7354.

V o j e n s k é v ě c i: * Pohledávky, kterou býv. mocnářství rak.-uh. mělo proti svému voj. gážistovi ze služebního poměru, nabyt čsl. stát na základě ustanovení §§ 1 a 2 zák. č. 354/1921 tím, že se gážista ten stal vzhledem ke své domovské příslušnosti na čsl. území čsl. státním příslušníkem a podle § 2 zák. č. 194/1920 čsl. vojenským pensistou.

(Nález ze dne 19. června 1928 č. 2143).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 1883, 2770, 2827/23.

V ě c: Oskar K. v Ch. proti ministerstvu národní obrany stran vyplacení zadržených požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Spolkové min. fin. ve Vídni odd. 15 (voj. likvidační úřad) sdělilo přípisem ze 3. května 1922 gen. konsulátu čsl. republiky